

Ми поляжем, щоб волю, і щастя, і честь,
Рідний краю, здобути тобі!

Іван Франко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 21 (14433), 22 ТРАВНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Щемка присвята матерям загиблих

У День матері у виставковій залі бібліотеки-філії № 5 відбувся захід, організований КЗ БМР «Ветеранський простір» під назвою «Мамо, ти – не одна». Він зібрав до участі мам, які виховали захисників та захисниць – справжніх Героїв, які віддали своє життя за Україну.

Під час заходу прозвучала думка, що цього дня всі ми по-особливому відчуваємо силу материнської любові та підтримки. Проте серед нас є жінки, віра, любов та незламність яких сильніша за будь-які втрати та випробування. На жаль, вони вже ніколи не обіймуть своїх дітей. Проте саме вони є джерелом тієї сили, якою дихає сьогодні вся Україна. Саме вони виховали чоловіків та жінок, чия мужність стала щитом для нашої країни. Вони – хранительки вогню, який ніколи не згасне та який завжди осяватиме шлях до свободи й незалежності України.

Серед учасників заходу, які зібралися не як гості на святі, а як одна велика родина, об'єднана спільною пам'яттю, гордістю та болем, був і секретар міської ради Володимир Вовкотруб. Звертаючись до матерів загиблих Героїв, він зазначив:

– Сьогодні – прекрасне свято. Саме жінки дають життя, жінки, які гордо несуть звання «Мама». Якщо немає мами, діти стають сиротами. Але дуже несправедливо, коли батьки ховають своїх дітей... Ви –

Білоцерківська міська територіальна громада

До учасників заходу звернувся також директор «Ветеранського простору» Максим Коноплястий: «Ми дякуємо кожній із вас за подвиг ваших синів.

Дякуємо за те, що маєте сили жити, нести в серці їхні ідеї. Є мами, які тримають за руку, а є мами, які тримають серцем – через час, через простір. Ваша любов – безмежна. Вклоняємося кожній із вас і вашим синам. Вони будуть серед нас доти, доки ми їх пам'ятаємо».

Доповненням до слів вітань стали квіти та пам'ятні подарунки. А своїми творчими дарунками матусь наших захисників привітали юні таланти нашої громади.

Бажаємо всім матусям міцного здоров'я, витримки, шани та поваги. Не існує таких слів, що могли б втішити серце, якому довелося пережити біль втрати найдорожчого – своєї дитини. Але кожне їхнє серце продовжує любити і битися за двох. Тож нехай в Україні якнайшвидше запанує справедливий мир, а довгоочікувана Перемога стане гідним вшануванням подвигу тих, хто віддав за неї своє життя, і материнської любові, яка навіть кризь біль продовжує бути світлом для всієї України.

За інф. bc-rada.gov.ua

дійсно люди, котрі виховали Героїв, які беруть на себе удар долі, які є для всіх нас ангелами-охоронцями. Велика вам вдячність. Бажаю вам сили духу, витримки пережити це горе. Хай буде світлою пам'ять про ваших дітей, які назавжди увійдуть в історію цієї українсько-російської боротьби за мир і незалежність нашої держави.

Філіпчук
Олександр
Володимирович
молодший сержант 72 окремої механізованої бригади ім. Чорних Запорозжів

Білоцерківська міська територіальна громада

Визнання багаторічної співпраці

Дванадцять років – термін немалий. Якщо говорити про війну. І якщо говорити про волонтерство як свідомо обраний шлях у цій війні окремої групи людей. Насправді витримати випробування волонтерською роботою, зокрема взятими на себе обов'язками згуртувати людей, ініціювати й провадити збори коштів, займатися логістикою та безліччю інших справ, здатні далеко не всі навіть із найсильніших та найвитриваліших. Тому нас так вражають історії земляків, які продовжують цю важку й важливу роботу. І тому цілком зрозуміло, чому так цінують співпрацю з перевіреними часом та численними непростими обставинами волонтерськими групами, їхніми координаторами військові підрозділи, які безпосередньо тримають фронт, захищаючи нас від дикої рашистської навали.

На цих фото ми бачимо тільки два епізоди, що ілюструють один бік волонтерства – щирі, безцінні, вдячністю воїнів ЗСУ своїм цивільним помічникам: військовій волонтерці Тетяні Василенко та її вірній команді. Варто зауважити, що в цій волонтерській родині сприймають за честь такі візити – особистий приїзд на їхню базу т.в.о. начальника Регіонального управління сил територіальної оборони «Північ» Валерія Римарука та командира 72 ОМБр імені Чорних Запорозжів Романа Рейтора і його заступника Віктора Дзядзіна. Бо такі нагороди стають красномовним визнанням серйозної багаторічної співпраці.

А є й інший бік волонтерської праці – саме той, заради якого і створюються такі осередки небайдужих, дієвих людей. Це постійні пошуки, контакти, закупки, готування, пошиття й тощо-тощо. Це робота практично 24/7. Бо для Тетяни Карпівни її «хлопці», що сподіваються на чітку й

відповідальну роботу білоцерківських волонтерів, – це аж 26 бойових бригад! І всі однаково рідні! Тільки цього року для того, аби вони могли ефективно виконувати свої завдання, командою Тетяни Василенко було зібрано майже 520 тисяч гривень, які пішли на закупівлю необхідного. До речі, все до копійки зафіксоване в актах.

Серед виконаних найбільш затребуваних військовими потреб: придбання автомобілів, ремонт техніки, купівля автошин, різних типів генераторів, тепловізорів, радіостанцій, зарядних станцій, комп'ютерів, біноклів, бензопил, будівельних інструментів та матеріалів, «буржуйок», маскувальних сіток, продуктів харчування, аптечок, турнікетів, взуття, білизни, засобів гігієни, а ще багато-багато іншого, що не бажано озвучувати.

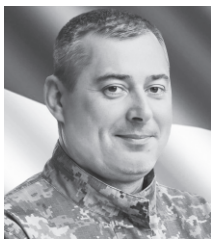
І знову пані Таня наголошує – всі ці результати були б неможливими, якби не люди, які їй довіряють. Географія її давніх дружніх волонтерських зв'язків – майже вся Україна. Починаючи з найближчих, а це: Біла Церква, Храпачі, Озерна, Острійки, Блощенці, Шамраївка, Трушки, Ставище, Фастів, Канів, і завершуючи Києвом, Львовом, Перемишлянами, Верхнім Синьовидним, Брюховичами, Запоріжжям, Одесою, Чорноморськом, Сумами, Хмельницьким, Вінницею, Житомиром, Дніпром та іншими містами й місцями, де живуть партнери Тетяни Василенко, яким, у свою чергу, допомагає закривати їхні збори й вона. Тож пані Тетяна щиро дякує і кожному з них, і нашим військовим, завдяки яким життя триває.

Після завершення нашої розмови Тетяна Карпівна чекала на машину з кількома палетами продукції, яка з часом буде передана бійцям. Знаю, що вона не просто прийняла їх, а й розвантажувала цю чергову і точно не останню машину, яка приїхала за адресою її бази. Будьте здорові, пані Таню. Ви – точно одна з тих, на кому тримається військо. Тож нехай Вас і всю команду білоцерківських волонтерів ще більше зміцнюють слова, що містить одна з Подяк від захисників України: «Знайте, ваша допомога є для нас дуже важливою підтримкою у здобутті нашої перемоги над москвією!»

Валентина ХРАБУСТ

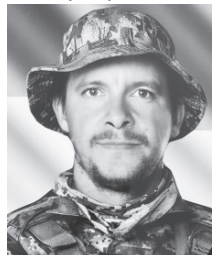
Загинули, аби життя тривало

До важкої, болючої хроніки визвольної війни України проти загарбників додалися імена наших героїчних земляків, загиблих у боях за волю рідної землі.

Солдат **Євген Анатолійович МАЗУР**, кулеметник механізованого батальйону військової частини А 4941, якому 14 травня нинішнього року могло б виповнитися 51, загинув 22 жовтня 2024 року під час виконання бойового завдання в районі Новодмитрівки, що в Покровському районі на Донеччині.

Молодший сержант **Віктор Миколайович ЖУРАВСЬКИЙ**, гранатометник 1 штурмового батальйону однієї з військових частин, поліг під Орлівкою Покровського району Донецької області. Його вбила росія 15 березня 2024 року. Відтоді для мами, дружини, дитей, сестер, братів він назавжди 36-річний...

Сорокарічний солдат **Віталій Сергійович ПІЧКУР**, стрілець-помічник гранатометника механізованого батальйону А 4674, загинув 5 листопада 2024 року під час виконання бойового завдання в районі Григорівки на Донеччині.

Солдат **Василь Миколайович ХМАРУК**, стрілець-помічник гранатометника егерського батальйону військової частини А 4948, три дні не дожив до свого 40-ліття. Рашисти вбили його 6 січня 2025-го, коли він виконував бойове завдання в районі Воздвиженки Покровського району Донецької області.

Старший сержант **Ілля Андрійович БЕЛЕЦЬКИЙ**, 23-річний білоцерківець, головний сержант розвідувального взводу розвідувальної роти військової частини А 0536, загинув 11 травня поблизу Озерного, що в Краматорському районі Донецької області.

СХИЛЯЄМО ГОЛОВИ В СКОРБОТІ ЗА ПОЛЕГЛИМИ ГЕРОЯМИ. ЧЕСТЬ І ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ЗЕМЛЯКАМ, ЯКІ ВІДДАЛИ СВОЄ ЖИТТЯ, АБИ НАШЕ ТРИВАЛО.

У світі, яким би ми хотіли його бачити, обов'язково мало б бути більше добрих, порядних, світлих людей. Набагато більше, ніж істот, що за якимось диявольським задумом позбавлені всього людського. Але вибір у нас невеликий: у світі від початку існування вирують війни й катастрофи, спричинені людьми. Точніше, тими, хто так себе називає.

Сила людського серця

У день, коли писався цей матеріал, чергові вироки-рашисти знесли ракетною під'їзду у київській багатопверхівці. Там з-під завалів дістали 24 загиблих, троє з яких – діти... Цього ж дня в Україні відзначали День пам'яті українців, які рятували євреїв під час Другої світової війни. Тобто в сорокових роках двадцятого століття це вже було (і то не вперше), коли звір у подобі людини приходив на нашу землю з тією ж страшною метою – вбивати. Тут, на землі України, третій раз разом з іншими кривавими планами вирішував і «еврейське питання»: просто знищував людей за конкретною національною ознакою. Існування такої дати в нашому календарі свідчить про ключові переваги Української держави над тим збіговиском дикунів з півночі, які нині намагаються аналогічним чином вирішити «питання українське».

Бо людяність бере гору навіть над страхом. Бо вона сильніша навіть за смерть. Адже не просто так на Меморіалі пам'яті жертвам Голокосту та Праведникам народів світу в Білій Церкві викарбувані слова про те, що кожний, хто рятує одну душу, рятує увесь світ. А українці в часи грізних випробувань рятували тисячі своїх співвітчизників-євреїв. Попри смертельну небезпеку, відчиняли двері своїх домівок для дітей і дорослих, на яких полювали. Часто – ціною власного життя та життя своєї родини. Тож містяни, які прийшли в той день на пам'ятне місце, принесли у своїх серцях і сум, і вдячність.

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб нагадав, що українцями, які допомагали єврейському народові під час масових вбивств, були прості селяни, вчителі, медики, робітники. Та всі ці люди не були байдужими до долі інших.

Голова районної державної адміністрації Ірина Старенька сказала, що в цей день ми хилиємо голови перед подвигом тих, хто навіть у найтемніші часи залишився Людиною.

А голова єврейської громади Білої Церкви

Нателла Андрущенко зауважила: «Меморіал пам'яті жертвам Голокосту та Праведникам народів світу в Білій Церкві з'явився 5 років тому. На його стінах тоді розмістили 14 табличок з іменами Праведників. Вони є і в єрусалимському музеї Яд Вашем. Проте ми були впевнені, що пошукова робота має продовжуватися.

Наразі ви бачите, що тут уже 16 табличок з іменами. За ці п'ять років наші діти, наші науковці, дослідники краєзнавчого музею знайшли досить багато фактів для того, щоб ми збільшили кількість імен на цій стіні. І сьогодні нам випадає велика честь дізнатися про ще одне ім'я. Адже учениця 10 класу Білоцерківського корпоративного ліцею родини Шрайбер Ульяна Лозівська протягом двох років разом з викладачами вела досить велику пошукову роботу. Ми були вражені тим, скільки фактів з'ясувалося про ще одну жінку, яка врятувала життя єврейського хлопчика з родини Тішовських. Її ім'я – Єфимія Пілінська. Ми вважаємо, що сьогодні маємо також назвати її праведницею Білої Церкви».

Стало відомо, що Єфимія Михайлівна Пілінська проживала в Білій Церкві на Третньому Замковому провулку. Врятованого єврейського хлопчика вона видала за свою шосту дитину. Одного разу фашист сильно вдарив її, коли «вів розмову» з жінкою, через що вона втратила око...

Розмістили табличку з іменем Єфимії Михайлівни Пілінської на стіні Меморіалу Ульяна Лозівська та Яків Фроймович Горловецький. Колись його маленьким хлопчиком також врятувала українка в білоцерківському дитячому будинку, змінивши йому прізвище та ім'я.

Тож поява ще одного імені на стіні Меморіалу свідчить: жодна зброя не спроможна здолати силу доброго серця. Так, вона може вбити людину, але не людяність.

Валентина ХРАБУСТ

Білоцерківський зенітний ракетний на сторожі українського неба

Щоденно ворог запускає величезну кількість дронів, які ведуть розвідку чи намагаються уразити наших захисників або мирні населені пункти. Однак українське військо вибудувало ешелоновану систему захисту неба. До «класичних» ЗРК не так давно додалися дрони-перехоплювачі, які щоденно знищують велику кількість ворожих бортів. АрміяInform розповідає, як екіпажі 1129-го зенітного ракетного Білоцерківського полку вибудовують комплексний захист неба на Сході.

Перший ешелон: крилаті мисливці

Лише один з екіпажів дронів-перехоплювачів полку за минулий місяць збив понад 100 повітряних цілей. На їхньому рахунку як дрони камікадзе типу «Шахед» чи «Молнія», так і ворожі розвідники типу Zala, Orlan чи Supercam. Починав цей екіпаж зі звичайних FPV мультиторного типу, але вже перейшов до спеціалізованих перехоплювачів – Sting, P1-Sun та Striker.

«У чому переваги дронів-перехоплювачів у ППО? Насамперед це дешевше. Залучається менше людей. Один екіпаж може готувати дрони і безпосередньо ними працювати. Стационарні засоби можуть працювати лише по цілях, коли ті перебувають в зоні їхнього ураження. А ми можемо, наприклад, ціль супроводжувати. Почекати, поки вона вилетить за межі населеного пункту, і в полі її знищити. Також наші дрони можна повернути. Якщо, наприклад, хтось вже збив ціль або то була дружня ціль. З ракетами так не вийде, якщо випустив, то вже все», – розповідає командир екіпажу на позивний «Бот».

Також екіпажі дронів-перехоплювачів дуже мобільні. За словами «Бота», якщо цілі заходять в зону їхньої відповідальності, то потрібно лише кілька хвилин, аби вилетіти на перехоплення: «Включається наземна станція, виноситься дрон, і ми готові працювати». Система дронів-перехоплювачів постійно масштабується, продовжує «Бот». Є екіпажі, які працюють FPV-дронами безпосередньо поблизу лінії зіткнення. Вони є першим ешеленом оборони. Також є екіпажі, які працюють трохи далі. Вони захищають ближні тили та логістику. Тож зараз нерідко буває так, що на перехоплення цілі вишиковується черга.

«У нас є суміжні екіпажі, з якими ми контактуємо. Перехоплювачів стає все більше і більше. Буває, що на одну ціль вилітає по 3 перехоплювачі. Один, наприклад, заходить на ціль. Всі інші стають в чергу. Тож якщо не вдалося знищити ціль одному екіпажу, її добиває інший», – говорить «Бот».

Він зазначає, що серед підрозділів є здорова конкуренція.

«Першим виявити ціль і збити набагато приємніше, ніж спостерігати, як її хтось інший збиває. І коли за підсумками місяця екіпаж посідає перше місце, то, звісно, це приємно. Але загалом, що більше збито цілей, то менше їх долітає по наших хлопцях та по наших містах», – додає «Бот».

Другий ешелон: сталевий кулак Stormer

Є в арсеналі Білоцерківського полку й «класичні» засоби. Наприклад, британський ЗРК Stormer. Ця машина розроблялася для ураження літаків та гелікоптерів. Але сучасні умови війни диктують свої правила. Зараз Stormer працюють здебільшого теж по дронах.

«У нас є два типи ракет. LMM та HVM. Ми можемо працювати майже по всьому, що входить в зону нашого ураження. Збивали практично всі види дронів – «Шахеда», «Ланцети» різні типи розвідувальних крил», – розповідає оператор бойової машини Іван.

«Під час масованих атак роботи вистачає всім»

Серед переваг машини – броня та мобільність. Потрібно буквально декілька хвилин, аби розгорнутися та почати працювати, говорить Іван. Та додає, що відчуває певну конкуренцію з дронами-перехоплювачами. Адже дронарі добре виконують свою роботу.

«Вони стоять ближче, швидше виявляють цілі. Нам найчастіше дістається те, що вони не змогли уразити. Однак під час масованих атак роботи вистачає й нам. Не так давно ми буквально за 4 хвилини збили 4 «Шахеда». Їх тоді летіло дуже багато. А інший екіпаж збив 6 «Шахедів» за 7 хвилин», – говорить Іван.

ЗРК Stormer дуже ефективна машина, додає її командир Юрій на позивний «Васильович». Якщо ціль входить у зону ураження, то в 90 відсотках випадків вона збивається.

«Я не знаю, який відсоток перехоплень у дронів. У нас зазвичай одна ракета – одна ціль. Буває, що може не спрацювати ракета. Але такі випадки не часті», – говорить «Васильович».

Броня, що рятує життя

Stormer може не лише збивати повітряні цілі, а й рятувати життя екіпажу. Командир бойової машини «Васильович» згадує, як броня Stormer витримала влучання «Ланцета». Екіпаж залишився цілим. Машина хоч і зазнала пошкоджень, але зосталася на ходу та змогла виїхати із зони ураження.

Що ж до конкуренції з дронами-перехоплювачами, то у «Васильовича» на це свій погляд: «Буває певна заздрість. Але слава Богу, що воно збивається. Неважливо, нами чи ними. Збивають вони – добре. Збиваємо ми – ще краще. Головне, що воно не падає на голови нашим людям».

Фото – Олександр Марченко/АрміяInform

Підтримка ветеранів – у пріоритеті

14 травня було підписано меморандум про співпрацю між Білоцерківською міською радою та Київським обласним відокремленим підрозділом ГО «Всеукраїнське об'єднання "Ветеранський корпус"». Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб розповів про подію на своїй сторінці у фейсбуці:

– Я переконаний, що для всієї нашої громади підтримка ветеранів є одним із пріоритетних напрямків роботи. Саме тому в Білій Церкві створено Ветеранський простір, куди захисники та їхні родини можуть звернутися та отримати підтримку, консультації й необхідну допомогу. Також наразі працюємо над створенням його філії. Ми відкриті до співпраці та всіляко підтримуємо ініціативи, спрямовані на розвиток ветеранського руху, створення нових можливостей для ветеранів та їхню ефективну інтеграцію в життя громади.

Впевнений, що ефективну ветеранську політику неможливо формувати без самих ветеранів та врахування їхнього досвіду й потреб. У межах меморандуму працюватимемо над удосконаленням системи підтримки ветеранів, питаннями реабілітації, працевлаштування, психосоціальної допомоги, безбар'єрності та доступності послуг у громаді.

Також важливим напрямком є спільне напрацювання пропозицій щодо вдосконалення ветеранської політики та вирішення проблемних питань, з якими стикаються наші захисники. Дякую всім, хто долучається до цієї роботи. Лише разом зможемо створити гідні умови для ветеранів та їхніх сімей.

Покликання блаженної Єлизавети Рози Чацької

16 травня в костелі св. Йоана Хрестителя відбулася особлива урочистість з нагоди 150-річчя від дня народження блаженної Єлизавети Рози Чацької. Свято не обмежалося рамками нашого міста, де народилася ця видатна і мужня землячка, яка ще в юності стала незрячою. Її гуманітарна, благодійна і духовна діяльність відома навіть за межами України.

створила Товариство опіки над незрячими у Варшаві. А 1922-го організувала справжнє містечко для незрячих – Ляски. Там вони могли здобути освіту, працювати в майстернях, підвищувати духовний розвиток. У 1918 році створила Орден сестер-францисканок і наполегливо продовжувала свою релігійну діяльність. Навіть на початку війни 1939 року після поранення в голову не при-

◆ Незважаючи на повітряні тривоги, в костелі було велелюдно. Крім білоцерківських римсько-католицьких парафій, приїхали представники Київсько-житомирської дієцезії, римсько-католицької Церкви Білоцерківського деканату та сестри-францисканки з Житомира. Серед запрошених були: о. Олександр – єпископ Київсько-житомирської дієцезії, о. Кшиштоф – настоятель Богуславської, Миронівської та Таращанської римсько-католицьких парафій, отці ректорату духовних семінарій Києва, Львова, Хмельницька, Вінниці та Ворзеля, а також настоятелі білоцерківських греко-католицьких парафій – о. Ігор і о. Євген. Їх зустрічали організатор урочистості декан Білоцерківського деканату о. Марек, настоятель костелу св. Йоана Хрестителя о. Лукас і вікарій о. Ілля.

◆ Проникливо й душевно єпископ о. Олександр привітав з такою визначною подією і наголосив, що Єлизавета Роза Чацька прийняла свою раптову незрячість не лише як випробування, але як покликання жертвовного служіння Богу і таким же християнським. Присутні привітали працівниця управління культури та туризму Руслана Ткач.

◆ Народилася Єлизавета Роза Чацька 1876 року в Білій Церкві, в багатій сім'ї. Ще дівчинкою виявляла великі здібності до музики та вивчення іноземних мов. Але у 22 роки отримала травму, через яку стала незрячою. Це змінило її життя, але не зламало. Вона мужньо сприйняла випробування і присвятила себе служінню тим, хто опинився в подібній ситуації. У 1911 р. вона

пинила своєї активності. Лише у 1950 р. після ускладнення хвороби Єлизавета Роза Чацька передала свої обов'язки помічниці.

◆ У 1961 році, коли завершили її життєвий шлях, сестру-францисканку, духовну наставницю, релігійну діячку з почестями поховали в Лясках, де вона була організаторкою і незамінною керівницею. У своєму виступі о. Марек підкреслив, що ця блаженна знають і вшановують майже в усіх країнах Європи. А в Польщі на честь 150-річчя з її дня народження 2026-й оголошено роком Єлизавети Рози Чацької.

◆ Під час меси лунали піднесена і яскрава музика органа, яку подарувала присутнім заслужена артистка Україна Тетяна Орлова, а також духовні вокальні твори у виконанні учнів школи мистецтв № 1 ім. Юрія Павленка. Її директорка, педагог і хормейстер Леся Крижешевська на честь свята підготувала концерт з творів відомих композиторів у виконанні вчителів і учнів. Урочисто і гучно звучала «Молитва за Україну» Миколи Лисенка, яка об'єднала всіх спільним бажанням нашої Перемоги.

◆ На цьому свято не завершилося. Воно продовжилося в краєзнавчому музеї, де запрошені ознайомилися з тематичною експозицією на честь блаженної Єлизавети Рози Чацької. Також вони відвідали школу мистецтв № 1 (яка 150 років була резиденцією панів Браницьких), де народилася наша ушанована і незламна землячка.

Тайна БРАТЧЕНКО
Світлина **Олени ПЕТУХОВОЇ**

РІШЕННЯ виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 12 травня 2026 року № 321 «Про встановлення тарифу на послугу з централізованого водопостачання комунального підприємству Білоцерківської міської ради «Світанок»

Розглянувши пояснювальну записку департаменту житлово-комунального господарства Білоцерківської міської ради від 09 квітня 2026 року № 1852, відповідно до підпункту 2 пункту «а» частини 1 статті 28, частини 2 статті 42, частини 6 статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про житлово-комунальні послуги», Закону України «Про питну воду та питне водопостачання», постанови Кабінету Міністрів України від 01 червня 2011 року № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на комунальні послуги», наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 12 вересня 2018 року № 239 «Про затвердження Порядку розгляду органами місцевого самоврядування розрахунків тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, а також розрахунків тарифів на комунальні послуги, поданих для їх встановлення», наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 05 червня 2018 року № 130 «Про затвердження Порядку інформування споживачів про намір зміни цін/тарифів на комунальні послуги з обґрунтуванням такої необхідності», з метою встановлення тарифу на послугу з централізованого водопостачання комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Світанок», виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Встановити комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Світанок» тариф на послугу з централізованого водопостачання зі структурою, наведеною в додатку до рішення:

- 1.1 для населення при наявності приладів обліку – 58,44 грн за 1 м³ (в т. ч. ПДВ);
- 1.2 для населення по нормі (без приладів обліку) (4,5 м³) – 262,98 грн (в т. ч. ПДВ) на 1 людину;
- 1.3 для бюджетних організацій – 58,44 грн за 1 м³ (в т. ч. ПДВ);
- 1.4 для інших споживачів – 58,44 грн за 1 м³ (в т. ч. ПДВ).

2. Тариф на послугу з централізованого водопостачання для категорій споживачів населення згідно з підпунктами 1.1, 1.2 пункту 1 ввести в дію після припинення або скасування воєнного стану в Україні.

3. Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення на офіційному веб-сайті Білоцерківської міської ради.

4. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

З додатком до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті Білоцерківської міської ради.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО НАМІР ЗДІЙСНИТИ КОРИГУВАННЯ ТАРИФІВ НА ПОСЛУГИ З УПРАВЛІННЯ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ, ЩО НАДАЮТЬСЯ ПРАТ «КАТП-1028»

Приватне акціонерне товариство «КАТП-1028», керуючись п. 5 «Порядку інформування споживачів про намір зміни цін/тарифів на комунальні послуги з обґрунтуванням такої необхідності», затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку будівництва та житлово-комунального господарства України від 05.06.2018 р. № 130, доводить до відома споживачів про намір здійснити коригування тарифу на послугу з управління побутовими відходами.

Обґрунтування причин для коригування тарифів:

Необхідність коригування діючих тарифів на послугу з управління побутовими відходами зумовлена стрімким зростанням вартості паливно-мастильних матеріалів у березні-квітні цього року та подальшою невизначеністю на ринку паливно-мастильних матеріалів.

Діючі тарифи на послугу з управління побутовими відходами були встановлені рішенням виконавчого комітету Білоцерківської міської ради «Про встановлення тарифів на послугу з управління побутовими відходами, що надаються ПраТ «КАТП-1028» від 08.04.2025 р. № 252 та введени в дію з 01.05.2025 року.

Вартість дизельного палива, що є основним видом пального, на якому працюють сміттєвози та бульдозери, що використовуються для надання послуги з управління побутовими відходами, за станом на травень 2026 року становить 86,40 грн/л з ПДВ, планова вартість дизельного палива, що була закладена при розрахунку діючого тарифу становить – 48,88 грн/л з ПДВ, зростання вартості дизпалива – 77 %. Ціна метану за станом на травень 2026 року становить 48 грн/куб. м, планова ціна закладена в діючий тариф – 31,98 грн/куб. м, зростання склало 50 %.

Через стрімке подорожчання палива, а отже, зростання собівартості послуг, виникла ситуація, коли тарифи на послугу з управління побутовими відходами для населення та бюджетних установ не покривають повністю витрати підприємства з надання таких послуг.

Коригування тарифу за статтею «Витрати на паливно-мастильні матеріали» здійснюється з метою забезпечення стабільного та якісного надання послуг з управління побутовими відходами.

Повну інформацію про загальний розмір планових тарифів на послугу з управління побутовими відходами, структуру коригованих тарифів та вартість послуги в розрахунку на 1 мешканця в місяць розміщено на сайті ПраТ «КАТП-1028» за посиланням <https://katp1028.com.ua/novyny/pro-namir-zdijsniti-koriguvannya-tarifiv-na-poslugi-260514>.

Зауваження та пропозиції щодо наміру ПраТ «КАТП-1028» про встановлення тарифів на послугу з управління побутовими відходами приймаються у письмовій формі до **29.05.2026 р.** за адресою: ПраТ «КАТП-1028», вул. Мережна, 10, м. Біла Церква, 09109, телефони для довідок: 6-20-25, (050) 315-55-30, (067) 816-30-12.

Юрій СТОРОЖУК, директор ПраТ «КАТП-1028»

У зоні права

Виманила в потерпілих майже 900 тисяч гривень

За процесуального керівництва Білоцерківської окружної прокуратури скеровано до суду обвинувальний акт відносно 44-річної місцевої жительки за фактами шахрайства, вчиненого в умовах воєнного стану, що завдало значної шкоди потерпілим (ч. 3 ст. 190 КК України), та вчиненого у великих розмірах (ч. 4 ст. 190 КК України).

Обвинувачена, раніше судима за вчинення аналогічних кримінальних правопорушень, у вересні 2025 року, увійшовши в довіру до потерпілих, виманила у них кошти нібито на лікування дитини, купівлю автомобіля та інші потреби. Насправді повертати кошти вона не планувала. Внаслідок таких протиправних дій одна з потерпілих втратила понад 670 тисяч гривень, а загалом обвинувачена заподіяла шкоду людям на загальну суму майже 900 тисяч гривень.

Жінці загрожує покарання у вигляді позбавлення волі строком до 8 років. Досудове розслідування здійснювалось Білоцерківським РУП ГУНП в Київській області.

Примітка: відповідно до ст. 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину й не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Білоцерківська окружна прокуратура

Втрачене свідоцтво про право власності на житловий будинок № 28 по вулиці Миру (колишня Леніна) в селі Тарган Білоцерківського (колишнього Володарського) району Київської області, видане Тарганською сільською радою Володарського району Київської області на ім'я **Братківської Барбари Пилипівни** 24.01.1990 року, реєстровий номер 23, книга 1, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачений атестат про загальну середню освіту серії НА, № 016076, виданий у 1993 році Білоцерківською загальноосвітньою школою № 14 на ім'я **Ломакіної Ірини Юрівни**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене свідоцтво про здобуття повної загальної середньої освіти серії КХ, № 52676815, видане 29.06.2021 року Білоцерківською спеціалізованою школою І-ІІІ ступенів № 1 з поглибленим вивченням слов'янських мов Білоцерківської міської ради Київської області на ім'я **Скоророда Олега Сергійовича**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ

„ГРОМАДСЬКА ДУМКА” НА 2 ПІВРІЧЧЯ 2026 р.

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:

62,00 грн – індекс 35027

– **НА 3 МІСЯЦІ:**

186,00 грн – індекс 35027

– **НА 6 МІСЯЦІВ:**

372,00 грн – індекс 35027

Вартість приймання передплати за 1 абонемент – 20 грн.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

ПРОПОНУЮ

В БЕЗОПЛАТНЕ КОРИСТУВАННЯ

земельну ділянку біля р. Рось (є кущі смородини, фруктові дерева) для облаштування городу вимушеним переселенцям, які постраждали від війни.
ТЕЛ.: 063-64-54-229.

Етюд у Весняній тональності

▼ Нарешті дочекалися першого травневого тепла. Душевна свобода і спокій, які найкраще відчуються в парку «Олександрія», спів пташок, легеньке похитання гілок, ласкавий вітер – усе це додає внутрішнього спокою та своєрідної маленької радості. Пам'ятаю, як узимку біля озера панувала морозяча тиша і дві пари лебедів повільно плавали у воді. Дивно, але зараз пара лебедів кудись зникла... Ось вони! Повертаються. Лебединий політ – це начебто мистецтво: кожен помах крила виглядає витончено, граційно та елегантно.

▼ Прогулянка парком – мов свіжий ковток повітря після цієї міської та шкільної метушні. Тут життя відчувається інакше, навіть час плине повільніше. Коли проходиш доріжками зеленої «Олександрії», начебто знову оновлюєшся і життя

набуває нового сенсу. Здається, що вчора я маленькою приходила з мамою на виставку рукоділля біля Бальної зали. А потім захопливо спостерігала за повільним і цікавим життям рослин і тварин. Зараз, коли зупиняюсь і заплющую очі, то намагаюся уявити собі, як там раніше, у минулому столітті, грала музика і кружляли пари. Та раптом несподівано чую музику. Не оркестру, а гітари... Мелодія повільно ллється й оповиває весняними барвами. Здавалося б – ніби звичайний мотив гітари, але музика відкрила мені щось нове і незвідане. Ці почуття були хвилюючими й ніжними. І тоді я побачила хлопця, який грав на гітарі для дівчини. Він завершив мелодію співзвуччям трепетних акордів, що розтанули у тиші. А потім пара зникла у глибини парку.

▼ Прогулянка «Олександрією» завжди надає нових сил та натхнення, в цій чарівній атмосфері забуваються всі проблеми та негаразди. Коли я поверталася додому, то несла не лише маленьку гілочку верби з першими листочками, а й те світле відчуття оновлення, яке дарує тільки цей парк. Здавалося, що разом з природою після довгої зими розквітла і моя душа. Сподіваюся, що ця весна стане теплою і мирною.

Діана БІРУЧЕНКО,
учениця Гетьманського ліцею

Спочатку були листи. Скільки вона їх написала до різних редакцій – знає лише Господь. А потім зателефонувала й запропонувала познайомитися ближче.

...Три години електричкою, ще п'ятнадцять хвилин маршруткою, а далі – через поле, понад ставком, попід вербами – всього три кілометри.

побачення» не сказав.

А Іван тут недалечко, в райцентрі живе. Гарні листи писав. Хоч на піюптрі клади. Багатообіцяльні. Ти тільки почитай хоч одного, для поняття. Але чомусь не йде й не йде. Я вже дві телеграми відправила, не дай Господи, як щось трапилось. А потім не втрималася, сіла на велосипед (Марії за рік сімдесят літ!) і

У кожного своя доля...

Приваблювали гарні ошатні будиночки. Побіля них, мов жаринки, чорнобривці й нагідки, гордовито застигли мальви та жоржини. Так і хотілося ступити через поріг – саме тут на мене чекають. Та ні, адреса була іншою.

І ось нарешті Маріїн дворик... Невже? Жінка писала, що гарно малює, вишиває, складає пісні, сама виконує їх зі сцени. Моя творча фантазія одразу уявила ошатну оселю, а в ній турботливу голубку. На жаль... Замість розмальованих воріт, як у сусідів, біля обійстя лежала купа хмизу. Двір неметений. Біля криниці присохлий кущ м'ятти. А ось і господиня з городу нагодилася.

– Корівоньку щойно видоїла, – це моя годувальниця, – щебетала Марія. – А ви, мабуть, донька Дмитра, що писав мені з Полтави?

Побачивши моє здивування, Марія відразу ж виправилася:

– Ой ні, певно, ви сестра Миколи з Черкаса?

Автім, їй було байдуже, хто і звідки: з радіо, газети чи журналу, їй кортіло висповідатися.

«...Дитино моя, я вже стільки листів написала, а долі ніякої. Оце Микола приїжджав. Непоганий чоловік. У костюмі, з краваткою. З дипломатом. Видний. А співає як! А потім розговорилися... Костюм дав брат, а дипломат у товариша позичив. На хату подивився та й каже: «Тут же роботи скільки...»

Ну, а ось Дмитро. На фото він не такий, у житті кращий. Але за вечерею сказав: «Ну, оце приїде сюди мій син, гляне, в якій хаті я живу...» На ранок і «до

сама за вказаною адресою прибула. Телеграми мої у дверях стримлять. Іще більше розхвилювалася. Та сусідка, дуже пишна пані, повідомила, що вони з дружиною до доньки в Карпати поїхали».

Марія дістала акордеон і, наче ревно ридуючи, затягла тужливу мелодію. За плечима – нелегке життя. Хто знає, чому так склалося. Років сорок, як чоловік пішов до іншої.

«...Уявляєш, так і сказав: «Тобі б тільки співати, а хата неметена, не білена, обід не готовий...»

«Чим же їй зарадити?» – думала, сидючи в задушливій від пилу й бруду кімнаті. Згадала, як сусідка дбайливо поливала квіти. Не втрималася, запитала:

– А чому б вам квітів попід хатою не насіяти, в хаті не побілити?

Та де там... Вона й слухати не хотіла. Знала твердо: «Десь же він є... Чоловік, який уміє господарювати, а головне, щоб гарно співав, щоб душа в нього була... І щоб років так на десять був молодший...»

Хто знає? Можливо, й справді у кожного своя доля...

Людмила ЧЕЧЕЛЬ

Виборола шахову першість у столиці

Нещодавно в Києві завершився Чемпіонат міста з шахів серед юнаків та дівчат до 8 років. Змагання відбувалися з класичної, швидкої та блискавичної гри.

Вихованка відділення шахів ДЮСШ «Юність» Валерія Музичко впевнено виборола звання Чемпіона в класичній грі та блискавичній. У швидкій грі юна шахістка отримала срібну нагороду. Валерія здобула дві золоті, одну срібну медаль та два кубки.

Вітаємо Валерію з чудовим виступом! Ми впевнені, що в майбутньому ця наполеглива та трудолюбива шахістка буде виборювати призові місця на змаганнях не тільки всеукраїнського рівня, а й міжнародного. Бажаємо їй успіхів на шляху до шахової корони.

За матеріалами ДЮСШ «Юність»

ОВЕН. Тиждень почнеться з бажання побути на самоті. В творчих професіях очікуються успіх та нові ідеї. Контролюйте витрати та не змушуйте себе йти в компанії через силу.

ТЕЛЕЦЬ. Зросте авторитет. Однак у роботі можливі дрібні збої. Будьте готові до незапланованих витрат.

БЛИЗНЮКИ. Можливі несподівані надходження грошей. Активізуються конкуренти. Стежте за самопочуттям і не давайте опонентам приводів для маневрів.

РАК. Тиждень буде енергійним, робота принесе позитивні результати. Побутові справи можуть тиснути на емоційний стан. Не сприймайте негатив оточуючих як особисту образу.

ЛЕВ. справи сповільняться, доведеться докладати більше зусиль для результату. До вихідних ритм відновиться, з'являться нові можливості в кар'єрі. Співпрацюйте з колегами, навіть якщо хочеться діяти самотужки.

ДІВА. Можливі перешкоди у справах, які викликають нестабільність. Стосунки з колегами потребуватимуть гнучкості. Уникайте конфліктів через дрібниці.

ТЕРЕЗИ. Початок тижня буде організованим, але пізніше плани можуть стати хаотичними. Будьте обережні з фінансами. Важливо знайти баланс між роботою та родиною.

СКОРПІОН. Тиждень підходить для подорожей та робочих поїздок. Вдома уникайте суперечок. Не ухвалюйте поспішних рішень під тиском обставин.

СТРЕЛЕЦЬ. Ситуація на роботі буде стабільною. Уникайте витрат на зайві речі.

КОЗЕРІГ. Можливі нові цікаві знайомства та поїздки в середині тижня. Використовуйте час для зміцнення зв'язків.

ВОДОЛІЙ. Професійні обов'язки зростатимуть, але ви з ними впораєтесь. Фінансове становище стабільне, проте від великих інвестицій краще утриматися. Не сприймайте робочі моменти занадто особисто.

РИБИ. Можливі поїздки та нові контакти, але витрати також зростуть. Вирішуйте всі непорозуміння через діалог. Керуйтеся логікою, а не емоціями під час ухвалення рішень.

Гороскоп
25 – 31 травня

СМАЧНА НАМАЗКА

Варені яйця – 4 шт., волоські горіхи – 20 г, масло – 20-30 г, часник – 1 зубчик, свіжий кріп, сіль та перець.

Покладіть усі компоненти в блендер та перемеліть до потрібної вам консистенції.

Сайт: sinoptik.ua	П'ятниця, 22.05 ніч +16 день +24	Субота, 23.05 ніч +15 день +25	Неділя, 24.05 ніч +15 день +25	Понеділок, 25.05 ніч +15 день +25	Вівторок, 26.05 ніч +15 день +22	Середа, 27.05 ніч +13 день +21	Четвер, 28.05 ніч +14 день +23
--	---	---	---	--	---	---	---

Не зупиняйся, коли втомився. Зупинись, коли зробив. (Мухаммед Алі)

Громадська думка
Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.